

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.11.1974, sp. zn. 11 Tz 37/74, ECLI:CZ:NS:1974:11.TZ.37.1974.1

Číslo: 47/1975

Právní věta: Opravný prostředek podaný v zákonné lhůtě u náčelníka nápravného zařízení, kde je ten, kdo ho podává, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, je podán včas, i když byl nesprávně označen a adresován a příslušnému soudu došel po lhůtě.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.11.1974

Spisová značka: 11 Tz 37/74

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Lhůty, Opravné prostředky

Předpisy: 141/1961 Sb. § 60 odst. 4 písm. d

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1975 sb. rozh.

Opravný prostředek podaný v zákonné lhůtě u náčelníka nápravného zařízení, kde je ten, kdo ho podává, ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, je podán včas, i když byl nesprávně označen a adresován a příslušnému soudu došel po lhůtě.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 12. 11. 1974 sp. zn. [11 Tz 37/74](#).)

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 20. února 1974 sp. zn. 3 Ta 5/74 byl obviněný uznán vinným trestným činem pokusu opilství podle § 8 odst. 1, § 201 tr. zák. proto, že dne 5. 7. 1973 v Praze 7 ve večerních hodinách se pokusil startováním uvést do pohybu nákladní auto, aby s ním řádně zaparkoval, když před tím vypil přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů a měl v krvi 1,64 promile alkoholu.

Obviněnému, který se po vyhlášení tohoto rozsudku nevyjádřil, aby doručen opis rozsudku dne 14. 3. 1974, obhájci dne 13. 3. 1974. Obviněnému byl opis rozsudku doručen do výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen v jiné trestní věci a který si odpykával v NVÚ MS ve Vinařicích.

Dne 21. 3. 1974 podal obviněný v NVÚ Vinařice podání, adresované „Prokuratura ministerstva spravedlnosti Praha“ označené jako „stížnost proti rozsudku z 20. 2. 1974 ve věci 3 Ta 5/74“; správa

NVÚ je postoupila ministerstvu spravedlnosti ČSR.

Ministerstvo spravedlnosti ČSR postoupilo toto podání obvodnímu soudu pro Prahu 7, který je jako odvolání spolu se spisem předložil městskému soudu k rozhodnutí.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. dubna 1974 sp. zn. 3 To 226/74 odvolání obviněného v neveřejném zasedání podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako opožděně podané zamítl.

K stížnosti pro porušení zákona zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesení městského soudu v Praze a přikázal tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadené usnesení, jímž bylo odvolání obviněného zamítnuto podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako opožděně podané, odůvodnil městský soud v Praze v podstatě tím, že obviněný, ač řádně poučen, jak se opravný prostředek proti rozsudku podává, podal odvolání ve věznici, nazval je stížností a zaslal je na ministerstvo spravedlnosti, odkud bylo městskému soudu v Praze postoupeno již po lhůtě stanovené pro odvolání.

Toto stanovisko městského soudu je nesprávné a odporuje zákonu.

Z obsahu podání, které obviněný nazval stížností, je nepochybné, že obviněný vyslovuje nesouhlas s odsuzujícím rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 20. 2. 1974 sp. zn. 3 Ta 5/74 a žádá jeho přezkoumání. Podle § 59 odst. 1 tr. ř. se podání posuzuje vždy podle jeho obsahu, i když je nesprávně označeno. Bylo proto povinností městského soudu toto podání posuzovat jako odvolání.

Z doručky ve spise založené je patrné, že obviněný obdržel rozsudek obvodního soudu dne 14. 3. 1974. Lhůta k podání odvolání mu tedy končila dne 22. 3. 1974. Podle podacího razítka nápravně výchovného ústavu Vinařice u Kladna obviněný podal odvolání v tomto ústavu dne 21. 3. 1974. Podle § 60 odst. 4 písm. d) tr. ř. lhůta je zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě učiněno u náčelníka nápravného zařízení, kde je ten, kdo podání činí, ve vazbě nebo v trestu. Z uvedeného je tedy patrné, že obviněný podal odvolání včas a nikoliv opožděně, jak nesprávně uvedl městský soud.

Jestliže tedy přesto městský soud odvolání obviněného jako opožděně zamítl podle § 253 odst. 1 tr. ř., porušil zákon.